

הוא לא חיפש כבוד מימיו. ההצ'י
לחה בוודאי האירה פנים לאיש
ברדוֹכְשֵׁרוֹנוֹת זה. לעולם לא הפ'י
תנור זלא השתכר מרוב חשיבות,
כבוד, מושרה ומעמד. תמיד נשאר
צנוע, אנושי מאוד, לא מתנשא ולא
מתיהר.

בחור אדם הוא מצטיין בעדינות גישתו
האנושית. ביכולתו לחוש את הלא-נאמר,
ביכולת ההתחשבות שלו. בחיי המעשה הוא
בוודאי הצליח לתרגם גישה יסודית זו
למעשים תכליתיים של עזרה חברית, כי
אשר יחד עם עדינותו בחור אדם הוא
לא רק היה שרוי במעלות הרקיע, אלא
ידע גם לעשות במרץ, בתכליתיות ותבונה.
חבר במצוקה ודאי מצא אצלו תמיד
אוזן קשבת ויד מושטת, ומה שחשוב ב-
רגעי מצוקה היא מילה טובה ואמיתית.
הוא בוודאי עזר לחבריו האישיים, הקרר
בם יותר והקרובים פחות, אך צרת הכלל
גם היא אינה זרה לו. אם ניקרה בדרך
אדם טובל, או שקלט את מצוקתו, או ש-
תשומת-לבו הוסבה לכך, לא נשאר אדיש.
ועוד קו חשוב מציין את הכותב: יכולת
קליטה רגשית עמוקה, פתיחות הלב ו-
החושים לחווייה האומנותית. ודבר נוסף
ואחרון: פתיחות גם בפני זה הנעלם, יראה
בפני מה שמעל לתפיסתנו והבנתנו. פתי-
חות בפני הסוד. ועומד הוא בפני זה ביראה
ובענווה, אך בקומה זקופה.

למרומים, אך בשתי רגליו הוא עומד איתן
על קרקע המציאות.
הוא איש התנועה האלגנטית והחיננית
ומי יודע, אולי בנעוריו היה מרוקדי י-
קרקוביאק והפולקה המצטיינים.
גוף ונפש כידוע חד הם, ואין להפריד
ביניהם. תנועה גמישה גם מעידה על תגור-
בה גמישה ועירנית.

עליידי תופעות גיל. האדם כולו הוא גמיש.
דינאמי, ער, רענן ומגיב גם בשנתו ה-77.
מחשבתו היא כוללנית ומסוגלת היטב
להכיר במהירות הבזק קשרים ענייניים
קרובים בין תופעות שונות, אשר במבט
ראשון הן נפרדות לגמרי, וביסודו של דבר
שייכות זו לזו רק באמצעות השייכות
המשותפת למכלול שלם מקיף.

חיים על הכנה הנגזרת לקיים ולשלוש,
והאדם הטוב אל לקיים כהן בקי 1970

יש לכותב דמיונות נועזים ושיאיות
רוחניות נעלות, אך הוא גם יודע לשעבד
שיאיות אלה לבדיקה מציאותית, ונמצא
שיתכן והוא איש שהצליח בחייו במידה
ניכרת להגשים ולממש רעיונות.
עם כל שאיפותיו החזקות, שבוודאי זכו
להצלחה ניכרת, הוא איש ענייני מאוד כי-
אופן אישי. הוא לא חיפש בחייו מישרה,
כיסא ועסקנות, אם כי יתכן שאלה הוטלו
עליו.

בחור איש קושר תופעות, הוא
מסוגל לקשור אותן בכימוי עשיר,
מגוון ומשכנע. יש להניח שהוא
הצליח לשכנע כמו"מ עסקי או
מדיני לא באמצעים דמגוגיים, או
עליידי שימוש בכוח גם, אלא עדי-
די עומק ומישקל טענותיו. כמו"מ
הוא גמיש ומציאותי כאחד.
הוא אדם בעל שאיפות רחבות מאוד.
שאיפות חובקות זרועות עולם ומגיעות

„בעל הרגשת חובה רצינית מאוד...“

„אשכנע בהחלטיות שקטה ומתמדת...“

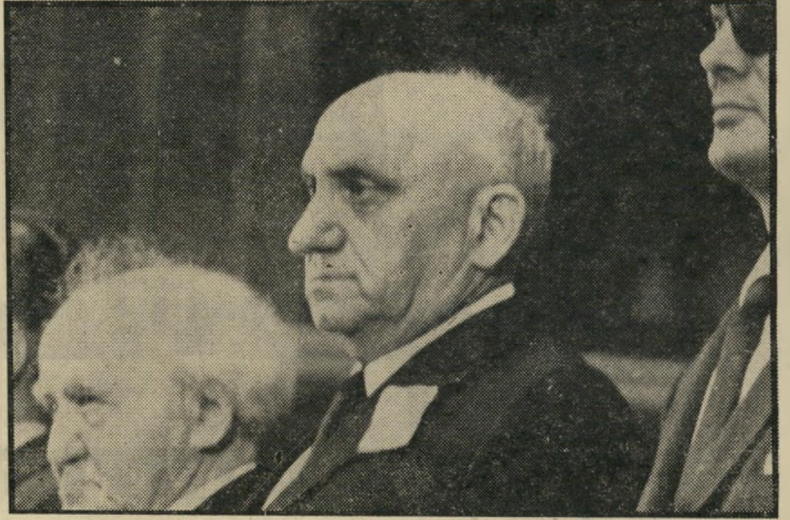
„מן הראוי שיתן חופש לכוחותיו הקלילים...“

ראובן ברקת

עקרונות של ווק כללי ומחייב בלבד. אך
אין לדחות לגמרי את ההרגשות.
לא ניתן לאדם שרק עקרונות יישלטו
בחייו ורק דרך החלון ייכנסו העקרונות
לחייו, משפיעות ומכניסות גוון של גמי-
שות וגם חוסר שלווה מסויימת לתוך
חיים, שכולם קודש ועקרון של כלל.
אך גם מצד שני אין לראות באיש זה
הגשמה חד-צדדית קיצונית של חיים על-
פי עקרון כללי מופשט. האדם הוא רציני
מאוד, נתון להרגשות חובה חזקות, אך
אינו נעדר רוח אישי, יכולת תיאור וחיור.
ייתכן והוא דוחה כל אלה לחייו הפרטיים,
ולא נתון להם מקום בחייו הציבוריים.
ייתכן שבזמן הראוי שאיש זה
יהרהר קצת בדברים הכתובים
כאן, יתן יותר חופש לכוחותיו הי-
קלילים וימנע מחד-צדדיות.

חולשות של אנשים אחרים,
וביחוד לא לגבי חולשותיו הוא.
הוא איש בעל הרגשת-חובה רצינית
מאוד וחמורה. יש לו דרישות מוסריות
גדולות לגבי אחרים, אבל בייחוד הוא
תובע הרבה מעצמו.
האדם הוא איש שקט, רציני, מאופק,
בטוח בעצמו, כנראה ללא נטיות אנוכיות,
ודי החלטי ותקיף בדרישותיו, אבל לא
באופן צעקני. החלטיותו היא שקטה, חרי-
שית אך תובעת ללא הרף.
כיטויו הוא מאופק, תמציתי
וישיר, ויש לו גוון מאוד משכנע
של החלטיות שקטה ומתמדת, של
התביעה המוסרית שיש לה כיסוי
מלא עליידי תביעה חמורה גם
לגבי עצמו.

איש זה עשוי לשמש מופת של מילוי
חובה. עם חומר, ריסונו העצמי ורצינותו
אין לראותו כקפוא, קשוח או כאדם ללא
רגשות. הוא אדם די שקט ושלווה, המנסה
לדחות את השפעת הרגשות על החלטותיו,
שהן צריכות להיות מוכתבות, לדעתו, על-
ידי מניעים מוסריים והגיוניים, עליידי

קשה מאוד לומר דברים ברורים וודאיים,
על סמך כתביד זה, באשר הקטע מכיל
5 מילים בלבד, ובאשר הכותב השתמש
בעט שרטוט עבה וייתכן ואינו כותב בעט
כזה בדרך כלל.

הונצתק גמרי אכני סוג
היסינה.

הכותב הוא אדם רציני מאוד, מרוסן ובעל
שליטה עצמית.
אינו נזפה להתייחס לדברים
בקלות, ואינו נוטה לפחדנות לגבי

יתכן והבצקות הצבעוניות הרכה
אינה אופיינית לכותב, אלא לעט בלבד.
ולכן, מתוך זהירות אנו מנעים מלפרש
ביצקות, צבעוניות ורוך כאופייניים ל-

„מוכן להקשיב לבני-אדם...“

„מחזור מחחלף של אאמץ והרפיייה...“

„אפשר לסמוך עליו גם מבחינה אנושית...“

אריה אליאב

חינה אנושית. הוא אדם אחראי,
מתמיד ונאמן כאדם.
קווי המישלל הם: עצמאות, מהירות
(המשגל בעמוד 8)

הוא מתמסר לעבודותיו ותפקידו
ללא גבול. עד נאמנותו והתמדתו
אפשר לסמוך לא רק מבחינת מיר-
דיו תפקיד ומשימה, אלא גם מכי

שאיפותיו הן גדולות וחזקות, אך הן משמר-
שות מטהר על-אנוכית ולעצמו. באופן
אישי, אין הכותב דורש הרבה.
חייו הם אינטנסיביים מאוד.

כתב היד אשר לפנינו מצטיין בחיות
ואחידות כאחד. קטנות האות, תוך גודל
ההפרש בין איזורי הכתיבה.
הכותב הוא אדם ענייני ואדם מסור.